

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/205/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118322925
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6118322925.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Ley Gubovej, v právnej veci žalobcu SOSTEAM SLOVAKIA, s.r.o., Budatínska 43, 851 06 Bratislava, IČO: 45 414 408, práv. zast. Advokátska kancelária MULARČÍK A PARTNERI, s. r. o., Nám. M. Benku 15, Bratislava, IČO: 36 860 522, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 1.101,56 EUR s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/126/2018-102 zo dňa 22.9.2020 jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 40Cb/126/2018-102 zo dňa 22.9.2020 potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou postúpenou súdu dňa 25.10.2018 domáhal zaplatenia žalovanej istiny titulom neuhradenej faktúry č. 17100511. Uviedol, že medzi stranami nebolo sporné, že dňa 7.7.2017 došlo k dopravnej nehode prevádzkou motorového vozidla EČV: PO XXX P., povinne zmluve poisteného u žalovaného, na cestnej komunikácii Vajnorská 127 v Bratislave, kedy v rámci predmetnej škodovej udalosti došlo k znečisteniu pozemnej cestnej komunikácie. Medzi stranami nebolo sporné tvrdenie žalobcu, že po škodovej udalosti došlo na základe objednávky zo dňa 7.7.2017 zo strany spoločnosti Tenedor, s.r.o u žalobcu k objedaniu výkonu - vyčistenia vozovky. Medzi predmetnými subjektmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo a zo zápisu z objednávky vyplývalo, že vozovka bola vyčistená. Medzi stranami nebolo sporné, že vyčistenie vozovky vykonal žalobca a výšku odplaty, cenu diela vo výške 1.101,56 EUR v zmysle predloženej faktúry č. 17100511 zo dňa 26.8.2017 za vyčistenie, fakturoval spoločnosti TENEDOR s.r.o.. Faktúra mala splatnosť dňa 10.10.2017. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca si uvedené náklady uplatnil priamo u žalovaného z titulu priameho nároku vyplývajúceho zo zákona o PZP /povinnom zmluvnom poistení/, ktoré však žalovaný odmietol poskytnúť. Medzi stranami nebolo sporné, že predmetné náklady neboli uhradené ani zo strany vodiča, resp. prevádzkovateľa predmetného vozidla, poisteného.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že žaloba je v celom rozsahu nedôvodná, a to z dôvodu absencie aktívnej legitímácie na strane žalobcu. V zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona o PZP náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému a poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi, a je

povinný tento nárok preukázať. Súd dospel k záveru, že žalobcovi sa v konaní nepodarilo preukázať jeho postavenie ako poškodeného. Jeho nárok súd posúdil ako nárok vyplývajúci zo záväzkového vzťahu s vlastníkom, prevádzateľom vozidla spoločnosťou TENEDOR, s.r.o., ktorý vznikol na základe predloženej objednávky, teda nárok na zaplatenie ceny diela. Povinnosť odstrániť prípadné znečistenie vozovky vyplýva z ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. Z vykonaného dokazovania vyplývalo, že vzniknutá prekážka na cestnej komunikácii bola odstránená žalobcom na základe zmluvy so spoločnosťou TENEDOR, s.r.o., vlastníkom vozidla, ktorým bola spôsobená škodová udalosť, a ktorý zodpovedá za škodu spôsobenú motorovým vozidlom v zmysle ustanovenia § 427 ods. 2 OZ ako prevádzateľ. Z ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. vyplýva, že ak povinný bezodkladne neodstráni prekážku na cestnej komunikácii, je povinný tak urobiť na jeho náklady správca.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že ak by cestnú komunikáciu dal vyčistiť správca a v tejto súvislosti by mu vznikli náklady, ktoré v zmysle vyššie citovaného ustanovenia mali ísť na účet toho, kto spôsobil nehodu, takto vzniknuté náklady by sa dali kvalifikovať ako škoda spôsobená pri prevádzke dopravného prostriedku a bolo by ju možné oprávnenou osobou uplatniť priamo u poisťníka. V predmetnom prípade nebolo preukázané, že by na strane správcu vznikla takáto škoda a nebolo preukázané, že by toto právo na náhradu škody prešlo na žalobcu. V konaní bolo predloženou zmluvou o spolupráci preukázané, že k jej uzavretiu došlo dňa 11.4.2017 medzi žalobcom a Hlavným mestom SR, predmetom ktorej bola spolupráca pri odstraňovaní prekážok z telesa cesty, ak účastník, ktorý prekážku spôsobil, o odstránenie prekážky požiadal. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu na pojednávaní, že toto právo malo prejsť na žalobcu práve predmetnou zmluvou o spolupráci. Z predloženej zmluvy takéto splnomocnenie, ani prevod predmetného práva na prípadnú náhradu škody nevyplýval. Žalovaný uviedol, že tým, že vyčistenie komunikácie bolo vykonané na základe objednávky prevádzkovateľa vozidla, mala prípadná škoda vzniknúť na strane vodiča a tá nie je uhrádzaná s poukazom na ustanovenie § 5 zákona o PZP. Súd sa s uvedeným tvrdením stotožnil v rozsahu, že ak by škoda, resp. náklady vznikli na strane vodiča, resp. prevádzkovateľa vozidla, poisťovateľ uvedenú škodu neuhrádza s poukazom na § 5 zákona o PZP.

5. Záverom súd konštatoval, že nárok, ktorý si žalobca v konaní uplatňoval je nárokom so zmluvného vzťahu, a tým pádom nie je žalovaný pasívne legitimovaným subjektom a naopak žalobca v konaní nepreukázal svoje postavenie poškodeného a tak jeho nárok nemožno subsumovať pod ustanovenie § 4 ods. 2 zákona o PZP. Z dôvodu teda absencie aktívnej legitímácie (pri uplatňovanom nároku zo zákona o PZP) súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Vzhľadom k predmetnému záveru sa súd už nevysporiadať so samotným sporovaním nákladov zo strany žalobcu s poukazom na povinnosť odstraňovania predmetných ekologických škôd hasičským a záchranným zborom Slovenskej Republiky, tak ako na to poukazyval žalovaný.

6. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca, podľa ktorého rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. d), f), h) C.s.p. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil, že žalobca v uvedenej právnej veci nebol aktívne vecne legitimovaným subjektom. Žalobca mal riadne uzavretú zmluvu so správcou cestnej komunikácie za účelom spolupráce pri odstraňovaní prekážok na ceste. Dňa 7.7.2017 došlo k dopravnej nehode na cestnej komunikácii osobného motorového vozidla, ktoré bolo poistené u žalovaného a zapríčinilo dopravnú nehodu, vrátane úniku prevádzkových kvapalín na vozovku. Na základe týchto skutočností boli v zmysle objednávky podpísanej spoločnosťou TENEDOR s.r.o. privolaní pracovníci žalobcu, ktorí odstránili škodu po nehode a takisto vytečené prevádzkové kvapaliny. Keďže povinnosť odstrániť prekážku v cestnej premávke má ten, kto ju spôsobil v zmysle § 43 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ak tak neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Správca tým, že mal so žalobcom uzavretú zmluvu o spolupráci pri odstraňovaní prekážok si splnil svoju povinnosť čo mu ukladá zákon a prostredníctvom žalobcu odstránil túto prekážku. Podľa § 813 OZ, ak poistený má proti inému právo na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou, prechádza jeho právo na poisťiteľa, a to do výšky plnenia, ktoré mu poisťiteľ poskytol. Ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o PZP dáva poškodenému možnosť uplatniť si svoje nároky priamo voči poisťovni, nedochádza tu však k prechodu zodpovednosti. V tomto prípade jediným poškodeným subjektom, ktorý vynaložil nielen finančné prostriedky na odstránenie škody, ktorá vznikla v dôsledku nehody spôsobenej poistencom žalovaného, bol práve žalobca a má za to, že je v konaní aktívne vecne legitimovaný. Žalobca vo chvíli, keď odstránil prekážku a vyčistil cestnú komunikáciu od vytečených kvapalín sa stal poškodeným subjektom, ktorý riadne na základe zmluvy medzi ním a správcou splnil povinnosti vyplývajúce zo zákona. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil túto skutočnosť. Súd sa nesprávne stotožnil aj s tvrdeniami žalovaného, že v tomto prípade sa jedná o

tzv. výluku z poistenia podľa § 5 zákona o PZP. Táto škoda nevznikla prevádzkovateľovi vozidla, či už vecná alebo škoda na zdraví, ktorá by bola predmetom nárokov uplatňovaných v tomto súdnom konaní. Žalobca navrhol preto napadnutý rozsudok zmeniť tak, že súd žalobe vyhovie.

7. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý nesúhlasí s právnou argumentáciou žalobcu v odvolaní. Stotožňuje sa so svojou argumentáciou pred súdom, kedy uviedol, že u žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia, pretože v prípade žalobcu ide o realizátora čistiacich prác na cestnej komunikácii a jeho nároky na úhrady týchto prác nie sú nárokmi zo škody vzniknutej z dopravnej nehody zo dňa 7.7.2017, ale nárokmi vyplývajúcimi zo zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi ním ako dodávateľom a poisteným - spoločnosťou TENEDOR s.r.o. ako objednávateľom v zmysle objednávky. Žalobca počas konania nijakým spôsobom nepreukázal jeho postavenie ako poškodeného z označenej udalosti, preto nebolo možné postupovať v zmysle § 15 zák. č. 381/2007 Z.z. a nahradiť mu uplatňovanú škodu. Žalovaný poznamenal, že v zmysle čl. 2 ods. 11 zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok, sa žalobca pre správu komunikácie zaväzuje vykonať dohodnuté práce týkajúce sa odstraňovania cestných prekážok bezodplatne. Znamená to teda, že v rámci realizácie predmetu zmluvy by nijaká škoda žalobcovi nemala ani vzniknúť.

8. Žalobca na vyjadrenie žalovaného uviedol, že je nesporné, že došlo k dopravnej nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovaného. Ten si nesplnil svoje zákonné povinnosti, ktoré mu vyplývali zo zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Správca, ktorý mal povinnosť podľa tohto zákona si svoju povinnosť splnil prostredníctvom žalobcu, a teda pre takýto prípad, kedy správca nedisponuje potrebnými oprávneniami na nakladanie aj s nebezpečným odpadom, mal uzatvorenú zmluvu so žalobcom, ktorý vykonal túto povinnosť za správcu. Teda jediným poškodeným subjektom v tomto prípade sa stal žalobca, ktorý musel vynaložiť okrem iného aj finančné prostriedky na odstránenie škody po nehode, ktorú spôsobil poistenec žalovaného. To čo uvádza žalovaný vo vyjadrení ohľadom bezodplatnosti odstraňovania cestných prekážok žalobcom pre správcu komunikácie je len nesprávne pochopením tohto ustanovenia v zmluve, nakoľko ide len o uzavretie záväzku medzi žalobcom a správcou komunikácie čisto z ekonomického a hospodárskeho záujmu, kedy žalobcovým a správcovým záujmom bolo nerealizovanie interných účtovných operácií vo vzťahu k pohľadávke, pričom reálna odplatosť zmlúv vyplýva z jej celého kontextu a aj likvidácie škody a následného postúpenia škodovej pohľadávky zo správcu na žalobcu. Žalobca doplnil svoje vyjadrenie o rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 12.4.2021, sp. zn. 10Cb/80/2018, kde súd konštatoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/69/2020.

9. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý opätovne poukázal na absenciu aktívnej vecnej legitímácie, pretože v prípade žalobcu ide výlučne o realizátora čistiacich prác na cestnej komunikácii a jeho nároky na úhradu týchto prác nie sú nárokmi zo škody vzniknutej z dopravnej nehody, ale nárokmi vyplývajúcimi zo zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi ním ako dodávateľom a poisteným - spoločnosťou TENEDOR s.r.o. ako objednávateľom. Žalovaný poukazuje na ust. čl. 2 ods. 11 zmluvy, kde je jednoznačne uvedené, že sa žalobca pre správcu komunikácie zaväzuje vykonať dohodnuté práce týkajúce sa odstraňovania cestných prekážok bezodplatne. Znamená to, že správca cesty nemohol vynaložiť žiadne náklady na odstránenie prekážky cestnej premávky. Ak by aj vynaložil náklady na odstránenie prekážky, nemá priamy nárok na poistné plnenie proti poisťovateľovi zo zodpovednosti, ani na plnenie z poistného garančného fondu proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov. Žalovaný zdôraznil, že žalobca nie je správcou cestnej komunikácie, na mieste škodovej udalosti bol výlučne na základy zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok a tu uzatvoril zmluvu o dielo so spoločnosťou TENEDOR, s.r.o., ktorá si dňa 7.7.2019 objednala u žalobcu očistenie vozovky.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) prejednal vec podľa § 380 ods. 1, bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s ust. § 219 ods. 3, C.s.p. oznámený na úradnej tabuli Krajského súdu v Bratislave dňa 21.2.2023. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a s dôvodmi odvolania žalobcu, vyjadrením žalovaného, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaniu proti rozsudku nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 387 ods. 1, C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2, C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

14. Odvolací súd k odôvodneniu vecne správneho napadnutého rozsudku a k odvolacím dôvodom odvolateľa dodáva, že žaloba je nedôvodná z dôvodu absencie aktívnej legitímácie na strane žalobcu. V konaní nebolo sporné, že žalobca sa domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla v dôsledku prevádzky motorového vozidla, a to vzniku nákladov na odstránenie prekážky na vozovke. Správcom cestnej komunikácie je Magistrát hlavného mesta Bratislava, pričom žalobca po telefonickom výzve od správcu komunikácie pristúpil k odstráneniu prekážky, v rámci ktorej vynaložil náklady vo výške 1.101,56 EUR. Tieto náklady si žalobca uplatnil u žalovaného. Spornou v konaní je aktívna vecná legitímácia žalobcu, keďže žalobca nepreukázal legislatívne zmocnenie na zabezpečenie výkonu práv a povinností v súvislosti s údržbou ciest spadajúcich do kompetencie správcu komunikácie na súkromnú obchodnú spoločnosť.

15. Podľa § 3d ods. 5 písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) správu pozemných komunikácií vykonávajú, ak ide o cesty vo vlastníctve samosprávneho kraja, samosprávny kraj, prípadne právnické osoby ním na tento účel založené alebo zriadené.

16. Podľa § 43 ods. 1 zákona o cestnej premávke kto spôsobil prekážku cestnej premávky, je povinný ju bezodkladne odstrániť. Ak to neurobí, je povinný ju bezodkladne odstrániť na jeho náklady správca cesty. Ten, kto odstráni prekážku cestnej premávky, je povinný bezodkladne zabezpečiť aj odstránenie predmetov a odpadov prekážajúcich v zjazdnosti na ceste, ktoré s prekážkou cestnej premávky súvisia.

17. Odvolací súd na zdôraznenie uvádza, že žalobcom tvrdené skutočnosti o odstránení prekážky nebolo možné považovať za odstránenie prekážok cestnej premávky vykonané na toto konanie vecne legitímovaným subjektom. Na základe zmluvy o spolupráci pri odstraňovaní prekážok, Hlavné mesto SR Bratislava ako správca zmluvne poveril žalobcu na odstránenie tejto škodovej udalosti. Správca cesty však pri odstraňovaní prekážok z cesty vystupuje ako orgán verejnej moci (správy), ktorý nesie v plnom rozsahu zodpovednosť za jej výkon a nemôže ju zmluvne previesť na iného. Pokiaľ hlavné mesto ako správca komunikácie zveril zmluvou výkon predmetnej činnosti žalobcovi, postupoval v rozpore s cestným zákonom v spojení so zákonom o cestnej premávke, a preto je zmluva o spolupráci pri odstraňovaní prekážok neplatná pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 OZ. Odstraňovanie prekážok cestnej premávky žalobcom bolo potom vykonané v rozpore so zákonom, a preto žalobcovi nemohla vzniknúť na základe neplatnej zmluvy pohľadávka na zaplatenie náhrady nákladov tohto nezákonného výkonu prenesenej miestnej správy. Správca komunikácie uzatvorením predmetnej zmluvy so žalobcom postupoval v rozpore s uvedenými zákonmi, keďže preniesol časť preneseného výkonu miestnej štátnej služby na súkromnú osobu - podnikateľa podľa § 2 ods. 2 písm. a) ObZ, ktorý nevykonáva činnosť vo verejnom záujme. Odvolací súd podporne a analogicky poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 70/2003, ktorý uviedol, že správca miestnej komunikácie podľa ust. § 3d ods. 5 písm. c) zákona č. 135/1961 Zb. v znení neskorších predpisov, pri odstraňovaní vozidla z komunikácie vystupuje ako orgán verejnej moci (správy) a nemôže právomoci správcu komunikácie previesť na iný podnikateľský subjekt, a to ani po stránke technickej (čo sa týka zabezpečenia samého, výkonu odstránenia vozidla). Odstrániť vozidlo z miestnej komunikácie je oprávnená vykonať buď len obec sama (správca komunikácie), alebo právnická osoba ňou na tento účel založená alebo zriadená. Ani technický výkon odstraňovania vozidiel teda nemožno preniesť na iný subjekt, ktorý nie je správcom komunikácie. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca nebol zriadený Hlavným mestom SR/ ako správcom/ na túto činnosť a preto na žalobcu nemohol byť prenesený výkon verejnej správy v rozsahu čistenia komunikácií/ analogicky rozhodnutie NS SR, sp. zn. 3 Cdo 70/2003/ a preto je zmluva neplatná a žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný.

18. Keďže žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný, odvolací súd ďalšie skutkové a právne tvrdenia považoval za irelevantné a neposudzoval ich. Odvolací súd k objednávke poisteného zo dňa 7.7.2017

(č.l. 38) na zdôraznenie uvádza, že ňou si poistený /vodič/ objednal služby u žalobcu. Objednávka však bez ďalšieho nepreukazuje uzatvorenie zmluvy o dielo medzi poisteným a žalobcom. Objednávka je neurčitá, nie je z nej zrejmé, že by si poistený objednal služby u žalobcu, z tejto objednávky nie sú zrejmí účastníci zmluvy, prípadný rozsah zmluvy o dielo a cena diela. Pokiaľ by aj došlo riadne k uzatvoreniu zmluvy o dielo medzi poisteným a žalobcom, nebola by preukázaná aktívna legitimácia žalobcu, pretože absentuje zmluva o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poisteným škodcom / vodičom/, na základe ktorej ktorá by mohla byť eventuálne splnená podmienka aktívnej legitimácie žalobcu. K odvolacej námietke žalobcu k uzneseniu Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/69/2020 odvolací súd uvádza, že v danej veci odvolací súd neposudzoval aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v súlade s § 3d ods. 5 pís. c) zákona č. 135/1961 Zb. a § 43 ods. 1 zákona č. 8/2009 Zb. o cestnej premávke.

19. Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 191 ods. 1 C.s.p. a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa § 220 ods. 2 C.s.p. Odvolací súd dodáva, že v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

20. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil, keďže neboli naplnené odvolacie dôvody uvádzané žalobcom.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mu žiadne nevznikli.

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3: 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).